

Československé štátne hranice na území Slovenska v rokoch 1918 až 1992

*Medzinárodná konferencia k vývoju územnosprávneho členenia
a štátnych hraníc pri príležitosti 100. výročia vzniku
Československej republiky*

Bratislava, 18. – 19. október 2018

Ing. Peter Šlahor, MV SR

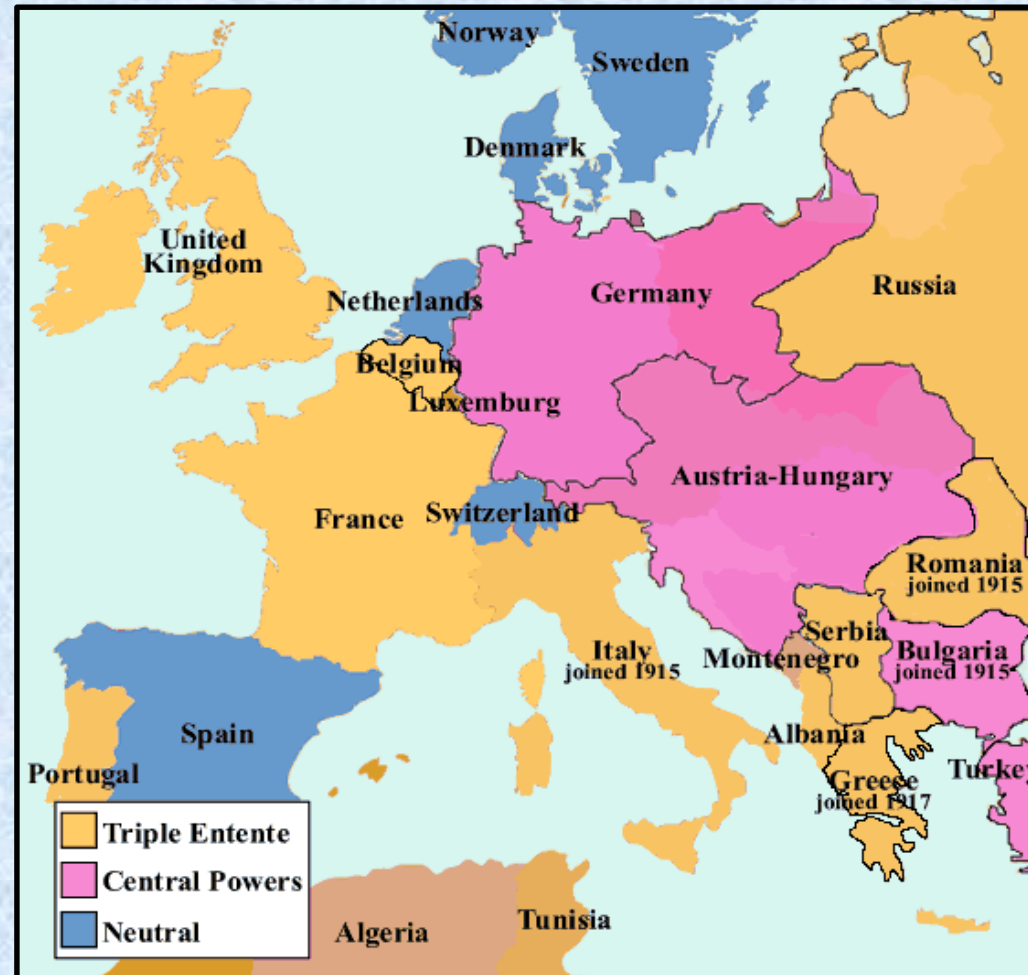
Veľká vojna (1. svetová vojna) 1914 - 1918

Snaha svetových mocností o znovurozdelenie sveta (kolónie, suroviny, trhy, sféry vplyvu)

Začiatok vojny: **28. júl 1914** – Rakúsko-Uhorsko vypovedalo vojnu Srbsku

Štáty (troj)Dohody

Francúzsko, Spojené kráľovstvo, Rusko, neskôr Taliansko, USA, Rumunsko, Japonsko

Ústredné veľmoci

Nemecko, Rakúsko-Uhorsko, neskôr Bulharsko a Osmanská ríša

Veľká vojna (1. svetová vojna) 1914 - 1918

Koniec vojny:

Ústredné mocnosti zdecimované vojnou ekonomicky, materiálne a s obrovskými obeťami na životoch uznali porážku, prímerie začalo platiť **11. 11. 1918** o 11:00

Obete: najmenej 9 600 000 vojakov
asi 7 000 000 civilistov

Zranení: vyše 20 000 000 ľudí

V dôsledku hladu a strádania sa po Európe a postupne po celom svete rozšírila epidémia španielskej chrípky, v dôsledku ktorej zahynulo **20 až 40 mil.** ľudí

Československá republika

14. októbra 1918 - oznámenie vzniku dočasnej československej vlády

Tomáš Garrigue **Masaryk** ako predseda vlády,
Edvard **Beneš** ako minister zahraničia
a Milan Rastislav **Štefánik** ako minister vojny.

28. októbra 1918 - československý Národný výbor vydal zákon o vzniku Československej republiky

30. októbra 1918 - viac ako 200 predstaviteľov slovenskej inteligencie v Turčianskom sv. Martine prijalo Martinskú Deklaráciu, ktorou sa Slovensko hlási ku vzniku Československej republiky

Hranice Československa spočiatku neboli ustálené, na viaceré územia (nielen okrajové), si robili nároky jeho susedia – Nemecko, Rakúsko, Poľsko, ale najmä Maďarsko. Preto bolo potrebné čo najskôr pohraničné oblasti obsadiť vojensky a niektoré územia aj vybojovať so zbraňou v ruke. Platilo to najmä o Slovensku, kde sa bojovalo ešte aj v druhej polovici júna 1919.

Parížska mierová konferencia - Versaillský mierový systém

(Od prímeria k mieru)

Medzinárodná konferencia, ktorej cieľom bolo dohodnúť čo najskôr po prímerí aj trvalý mier a nastoliť nový svetový poriadok, ktorý by navždy odstránil vojny. Víťazné štáty sa museli vysporiadať s porazenými, najmä pre nové štáty **určiť hranice**, stabilizovať situáciu v Európe a vo svete. Konala sa vo významných objektoch/zámkoch na predmestí Paríža od 18. januára 1919. Rozhodujúcim orgánom konferencie sa stala Najvyššia rada 5 veľmocí: Francúzsko, USA, Veľká Británia, Taliansko a Japonsko. **Najdôležitejšie výsledky:**

- založenie Spoločenosti národov
- mierové zmluvy:

Versaillská zmluva s Nemeckom (28. 06. 1919) – strata území v prospech Francúzska, Belgicka, Československa, Poľska a kolónií, ťažké vojnové reparácie, obmedzenie armády a výzbroje

Siant-Germainská zmluva s Rakúskom (10. 09. 1919) – strata území v prospech Poľska, Československa, Rumunska, Srbsko-chorvátsko-slovinského štátu, Taliansko a Maďarska, vojnové reparácie, obmedzenie armády a výzbroje, zákaz spojenia s Nemeckom

Neuillská zmluva s Bulharskom (27. 11. 1919) – strata území v prospech Rumunska a Grécka, reparácie a obmedzenie armády

Trianonská zmluva s Maďarskom (04.06.1920) – strata území v prospech Rakúska, Československa (vrátane Podkarpatskej Rusi), Rumunska, Srbsko-chorvátsko-slovinského štátu, vojnové reparácie a obmedzenie armády

Sévreská zmluva s Osmanskou ríšou (10. 08. 1920) - strata takmer 4/5 území, vojnové reparácie. Zmluva pre prevrat v Turecku nenadobudla platnosť (nahradila ju Laussanská zmluva z 24. 07. 1923)

Vplyv mierovej konferencie na hranice Československa

Versaillská zmluva

Saint-Germainská zmluva

Trianonská zmluva

Hraničná zmluva zo Sévrés zo dňa 10. 08. 1920

- medzi mocnosťami spojenými i združenými a Poľskom, Rumunskom, štátom Srbsko-Chorvátsko-Slovenským a štátom Československým (nenadobudla platnosť, hranicu stanovila až Parížska konferencia rozhodnutím zo dňa 07. 02. 1923).

Vplyv mierovej konferencie na hranice Slovenska

Hranica s Maďarskom

- **26. október 1918** – Rakúsko-uhorský cisár Karol I. vypovedal spojenectvo s Nemckom;
- **27. október 1918** – minister zahraničia Andrassy nótou prijíma podmienky USA o prímerí;
- **31. október 1918** – „astrová“ revolúcia v Maďarsku vynáša na post premiéra grófa Károlyiho, nová vláda vzápätí vypovedala zmluvu o rakúsko-uhorskom vyrovnaní, čím sa Uhorsko odčleňuje od Rakúska;
- **9. november 1918** – cisár Karol I. podpisuje rezignáciu na riadenie štátnych záležitostí (nie je to abdikácia);
- **12. november 1918** – vyhlásenie republiky Nemecké Rakúsko;
- **marec 1919** – bolševická revolúcia, vzniká Maďarská republika rád;
- **apríl 1919 – január 1920** - československo-maďarská vojna vyvolaná z podnetu dohodových mocností. Išlo o československo-rumunský útok proti rozpínajúcej sa bolševickej armáde Maďarskej republiky rád, ktorá sľubovala obnovenie územia veľkého Uhorska. V januári 1920 má československé vojsko pod kontrolu celé územie Slovenska;
- **4. jún 1920** – Mierová zmluva s Maďarskom podpísaná na zámku Grand **Trianon** určuje hranice Maďarska, ktoré stráca 2/3 územia bývalého Uhorska prevažne v prospech nových stredoeurópskych štátov, zmluva určuje vojnové reparácie a obmedzenie armády.

Vplyv mierovej konferencie na hranice Slovenska

Hranica s Rakúskom

Mierová zmluva zo Saint-Germain-en-Laye, podpísaná 10. septembra 1919 stanovila hranice Rakúska. Z hľadiska územia Slovenska vymedzila hranicu s Rakúskom na riekach Morava a Dunaj, k ČSR bolo pričlenené Bratislavské predmostie (dnešná Petržalka).

Podkarpatská Rus

Už počas Veľkej vojny boli zaznamenané snahy rusínskych emigrantov v USA o národnoemancipačné aktivity (založenie Americkej národnej rady Uhro-Rusínov – ANRUR, Žatkovič). ANRUR v USA zorganizovala plebiscit medzi rusínskymi emigrantmi, v ktorom 67% súhlasilo s pripojením k ČSR. V roku 1919 územie postupne obsadili československé vojská, jednak na zamedzenie maďarizačných aktivít miestnych orgánov a na juhovýchode komplikovala situáciu aj rumunská armáda. Situácia sa vyriešila Saint-Germainskou mierovou zmluvou a jej „minoritnou“ zmluvou (príloha) o území juhokarpatských Rusínov s autonómiou v rámci ČSR. Definitívne bolo územie vymedzené až Trianonskou mierovou zmluvou (04.06. 1920), resp. Sévreskou hraničnou zmluvou (10. 08.1920).

Vplyv mierovej konferencie na hranice Slovenska

Hranica s Poľskom

- **október 1918 – jún 1920** - viacero vojenských atakov z poľskej strany či už na Spiši, Orave alebo v Tešínsku;
- **19. september 1919** – Mierová zmluva zo **Saint-Germain-en-Laye** určuje hranice Rakúska, predlitavská Halič pripadla obnovenému Poľsku a zmluva teda určuje aj hranicu s Poľskom;
- **10. júl 1920**, Spaa (Belgicko) - dohoda o súhlase s medzinárodnou arbitrážou a
- **28. júl 1920** – medzinárodná arbitráž o určení československo-poľských hraníc: Těšínsko bolo rozdelené - ČSR pripadlo cca 56% územia, uhoľný revír a košicko-bohumínska železnica.

Slovenská časť republiky arbitrážou stratila pôvodne 27 obcí asi s 25-tisíc slovenskými obyvateľmi:

- na Orave obce Sárníe, Podvlk, Harkabúz, Nižná Zubrica, Vyšná Zubrica, Orávka, Bukovina-Podsklé, Pekelník, Jablonka, Chyžné, Hladovka, Suchá Hora, Vyšná Lipnica a časť Nižnej Lipnice
- na Spiši obce Nová Belá, Fridman (s osadou Falštín), Krempachy, Tribš, Durštín, Čierna Hora, Jurgov, Repiská, Vyšné Lapše, Nižné Lapše, Nedeca, Kacvín a Lapšanka.

V roku 1924 po dohode oboch strán došlo k výmene územia: **obce Suchá Hora a Hladovka prešli späť k ČSR** a časť Dolnej Lipnice dovtedy na území ČSR bola pričlenená k zvyšku obce v Poľsku.

Vplyv mierovej konferencie na hranice Slovenska

Hranica s Rumunskom

Československo-rumunská štátna hranica bola generálne určená pôvodne **Hraničnou zmluvou uzatvorenou 10. augusta 1920 v Sévres** medzi víťaznými mocnosťami a Poľskom, Rumunskom, Československom a štátom Srbsko-chorvátsko-slovinským (nie veľkou mierovou zmluvou). Poľsko nespokojné s vývojom hranice na Tešínsku zmluvu neratifikovalo a tak **nenadobudla platnosť**.

TUR – ČSR-RO-HU

Keďže Československo a Rumunsko s priebehom spoločnej hranice určeným v zmluve súhlasili, právne stanovila hranicu Konferencia veľvyslancov **rozhodnutím zo 7. februára 1923.**

STOH – ČSR-RO-PL

Rozhraničovací proces 1920-1926

Parížska mierová konferencia v mierových zmluvách stanovila priebeh štátnych hraníc generálne (etnické kritérium, hospodárstvo, komunikácie a strategické aspekty). Hranice mali byť prirodzené a tvoriť určitý geografický a geopolitický celok.

Ďalšími úlohami boli poverené jednotlivé **rozhraničovacie/delimitačné komisie**, ktoré mali najmä:

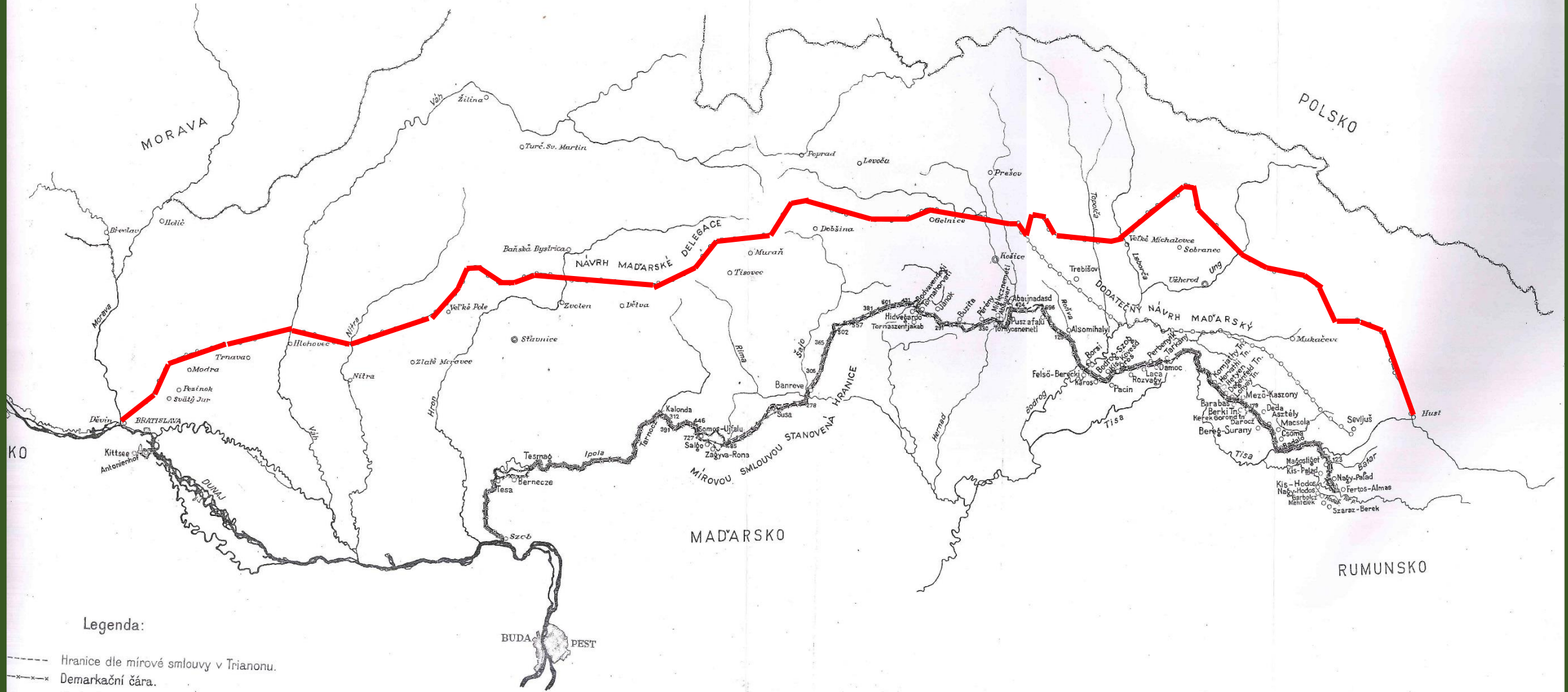
- podľa generálneho vymedzenia hranice v mierovej zmluve dohodnúť a stanoviť jej podrobný priebeh v teréne už s prihliadaním na hranice vlastnícke a katastrálne,
- vytýčiť hraničnú čiaru, určiť charakter hranice na vodných tokoch z hľadiska pohyblivosti,
- vyznačiť hranicu hraničnými znakmi a zamerať situačné prvky určujúce hraničnú čiaru (hraničné vody, spoločné cesty a priekopy),
- vypracovať hraničné dokumenty.

Zloženie rozhraničovacích komisií zodpovedalo výsledkom vojny. Zastúpené boli víťazné mocnosti a po jednom komisárovi z Československa a druhej strany. Napríklad v československo-maďarskej delimitačnej komisii pracovali:

- pplk. Carey, komisár Spojeného kráľovstva VB
- pplk. Uffler, komisár za Francúzsko
- pplk. Pellicelli, komisár za Taliansko
- mjr. Tschuchya, neskôr mjr. Ando, za Japonsko
- Ing. Roubík, zástupca Československa
- poľný podmaršál Tanczos za Maďarsko.

Každá komisia/delegácia mala k dispozícii aparát zástupcov, sekretariát, technický personál, meračské skupiny.

NAVRH MAĎARSKÉ DELEGACE
na změnu hranice československo - maĎarské
mírovou smlouvou stanovené.

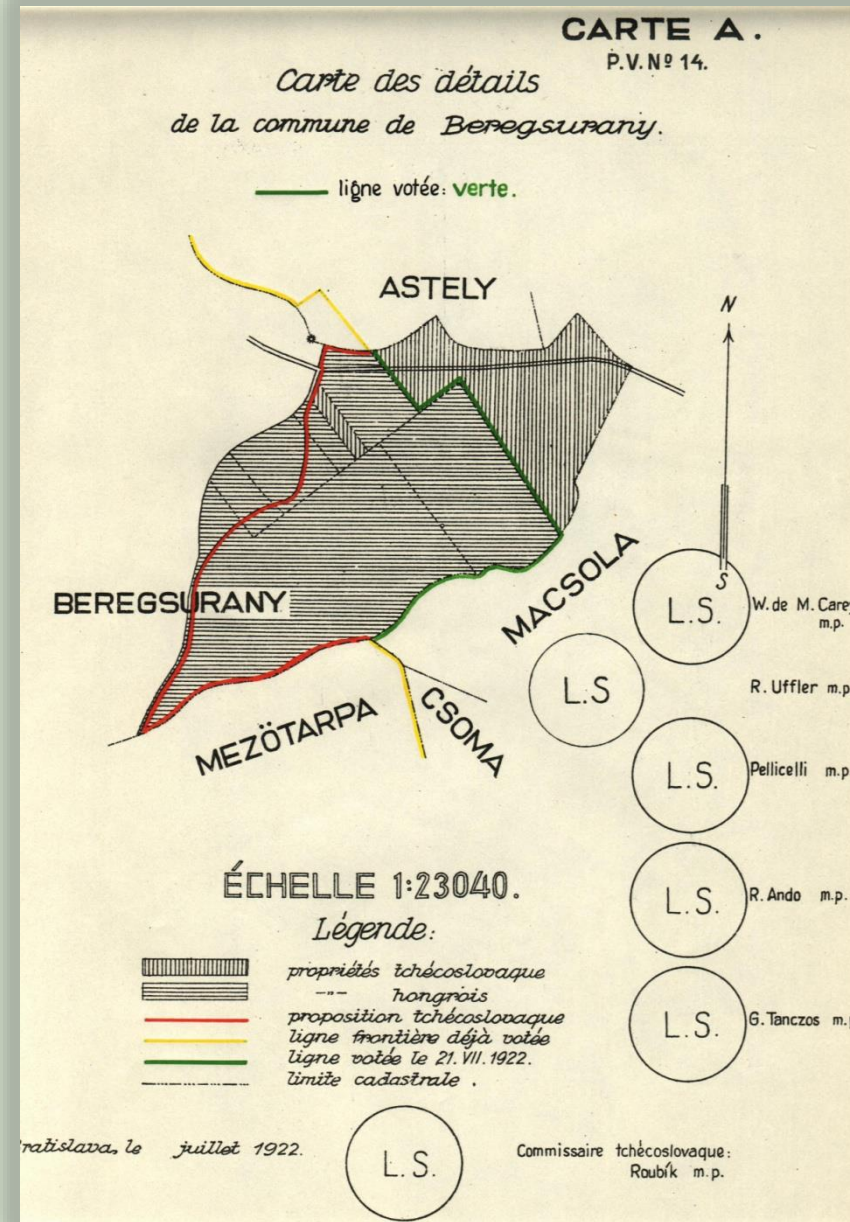
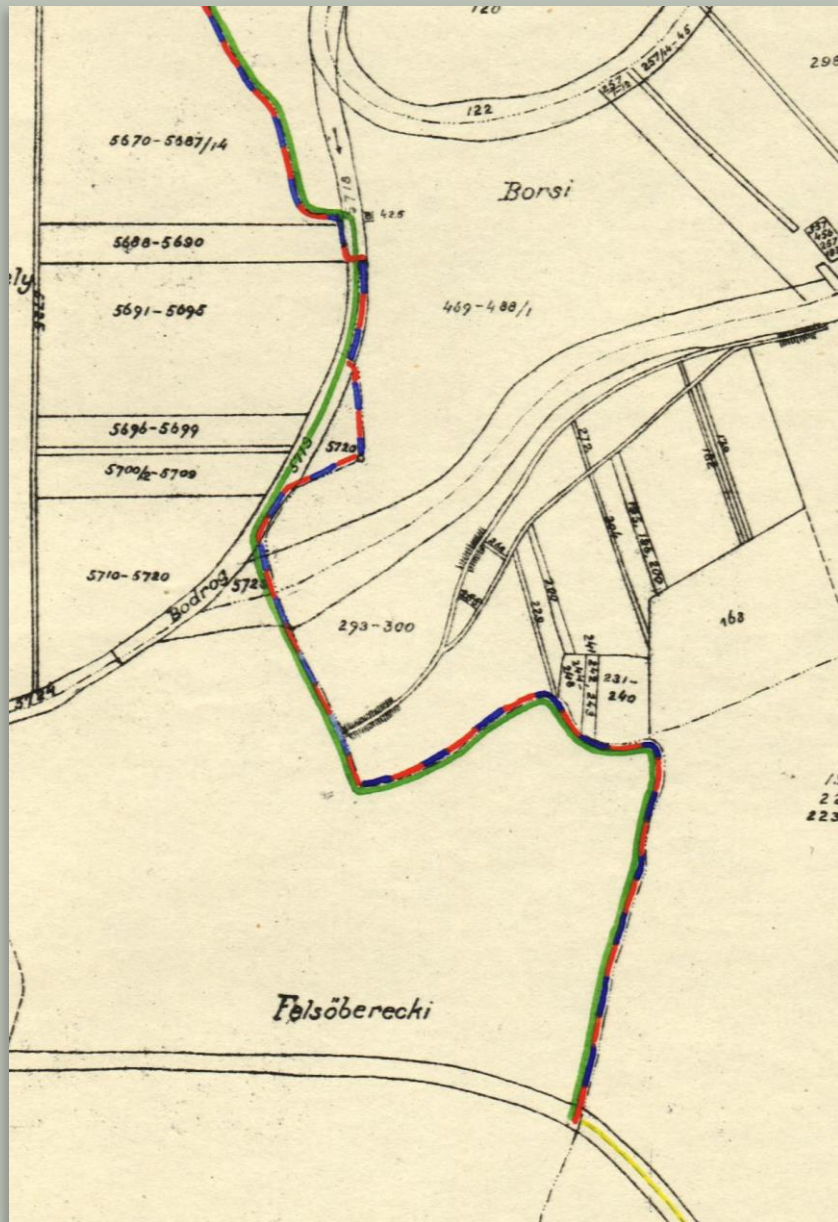

Legenda:

- - - - Hranice dle mírové smlouvy v Trianonu.
- x - x - Demarkační čára.
- o - o - MaĎarské návrhy definitivní hranice.
- Definitivní hranice dle rozhodnutí delimitace.

Měřítko 1:1 000 000.

Rozhraničovací proces 1920-1926

Rozhraničovací proces 1920-1926

Parížska mierová konferencia vďaka nasadeniu rôznych subkomisií stanovila technický predpis na rozhraničovacie práce, geodetické merania, kartografické spracovanie a vyhotovenie hraničných dokumentov. Vďaka tomu sa každá delimitačná komisia mohla plne venovať svojim úlohám a nemusela riešiť zásadnejšie technické problémy. Tieto predpisy ustanovili aj formu a celkovú tvár budúcich hraničných dokumentov.

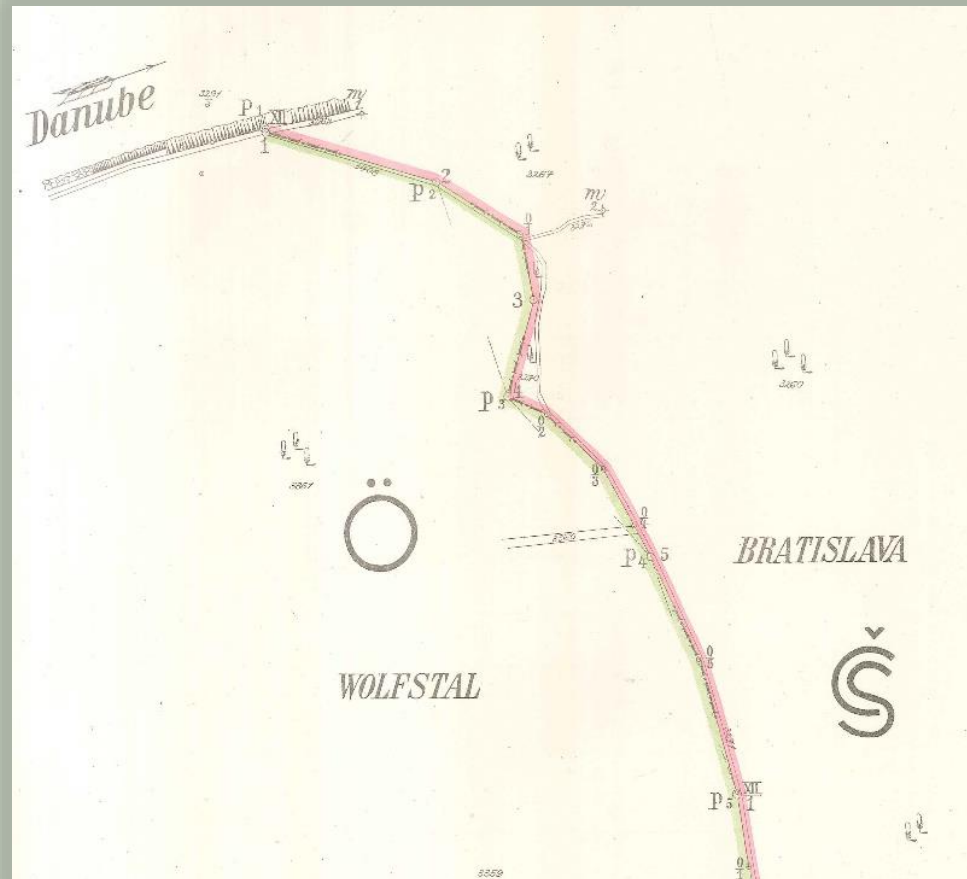
Komisia k rokovaniam o podrobnom určení hranice zhromaždila najrôznejšie grafické a mapové podklady. K vytyčovaniu hraničnej čiary a jej dočasnému vyznačeniu mohlo prísť až po dohode o podrobnom priebehu hranice. Hraničnú čiaru dočasne vyznačenú drevenými kolíkmi musela skontrolovať komisia prehliadkou v teréne. Až následne bolo možné pristúpiť k vyznačovaniu hraničnými znakmi.

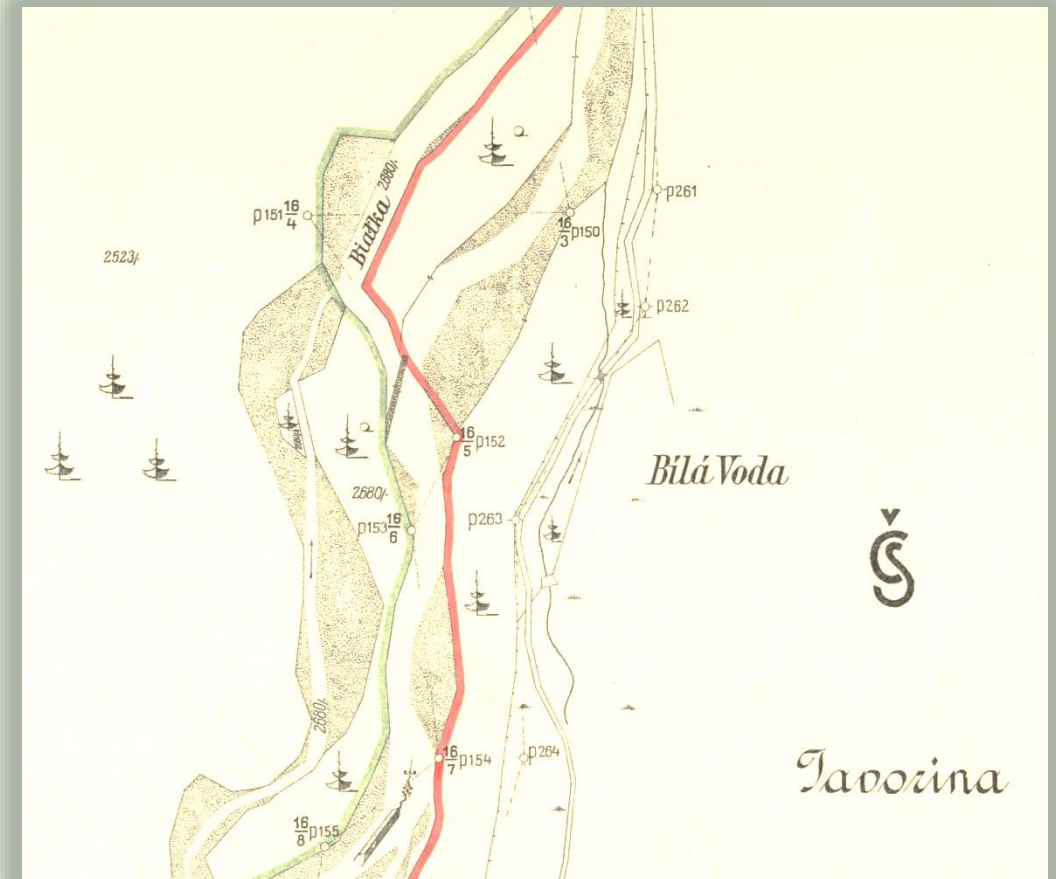
Pre geodetické účely bola doplnená alebo upravená existujúca trigonometrická sieť a vybudované špeciálne bodové pole. Vzhľadom na dobové technológie (triangulácia, polygonometria, ortogonálne zameriavanie, stolová metóda atď.) bolo potrebné vyrúbať kilometre nových vizúr, vybudovať množstvo signalizačných a meracích veží. Vďaka nasadeniu a odhodlaniu zúčastnených inžinierov a technických pracovníkov vzniklo pomerne rýchlo pozoruhodné dielo, ktoré si určite zasluhuje našu pozornosť a má čo povedať aj súčasníkom.

Rozhraničovací proces 1920-1926

Ukážky pôvodných hraničných dokumentov

Výrez z hraničnej mapy československo-rakúskej štátnej hranice (Dunaj, Bratislava)

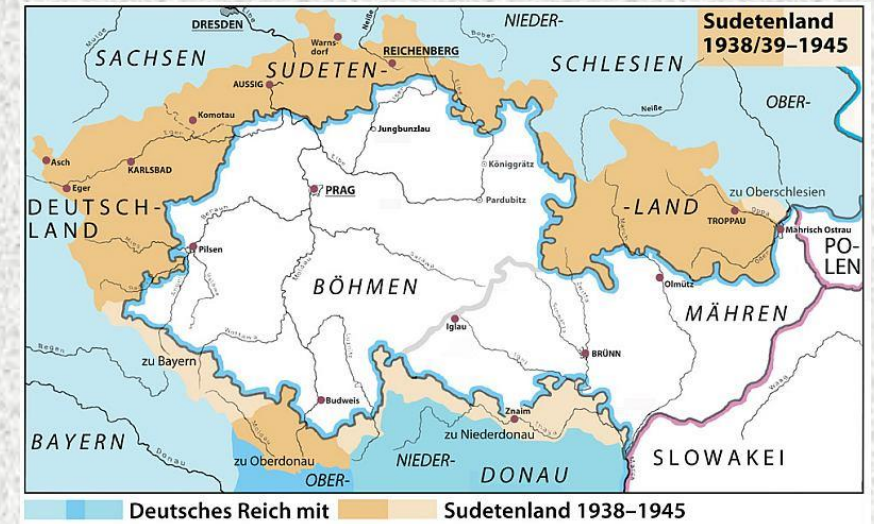
Výrez z hraničnej mapy československo-poľskej štátnej hranice (Biela voda, Tatran. Javorina)

Udalosti pred 2. svetovou vojnou

Mníchovská dohoda (Mníchovská zrada) - podpísaná 30. 09. 1938 v Mníchove.

V dňoch 29.-30. septembra 1938 zvolalo Nemecko do Mníchova konferenciu a pozvalo Spojené kráľovstvo, Francúzsko a Taliansko, kde sa rozhodlo o osude Československa. Adolf Hitler opísal „humanitárnu katastrofu“ v pohraničných oblastiach ČSR s Nemeckom a vymyslené, vládou ČSR podporované, perzekúcie obyvateľstva nemeckej národnosti. Na rokovaní sa predstavitelia Československa priamo nezúčastnili, iba čakali vo vestibule budovy na výsledky. Tie boli pre ČSR katastrofou:

- Čechy a Morava prišli takmer o 30 percent svojho územia;
- nová hranica znefunkčnila obranný systém, obmedzila dopravu a odčlenila veľkú časť priemyslu.

Dňa 5. októbra 1938 sa vzdal svojho úradu vtedajší československý prezident Edvard Beneš a neskôr emigroval do Veľkej Británie.

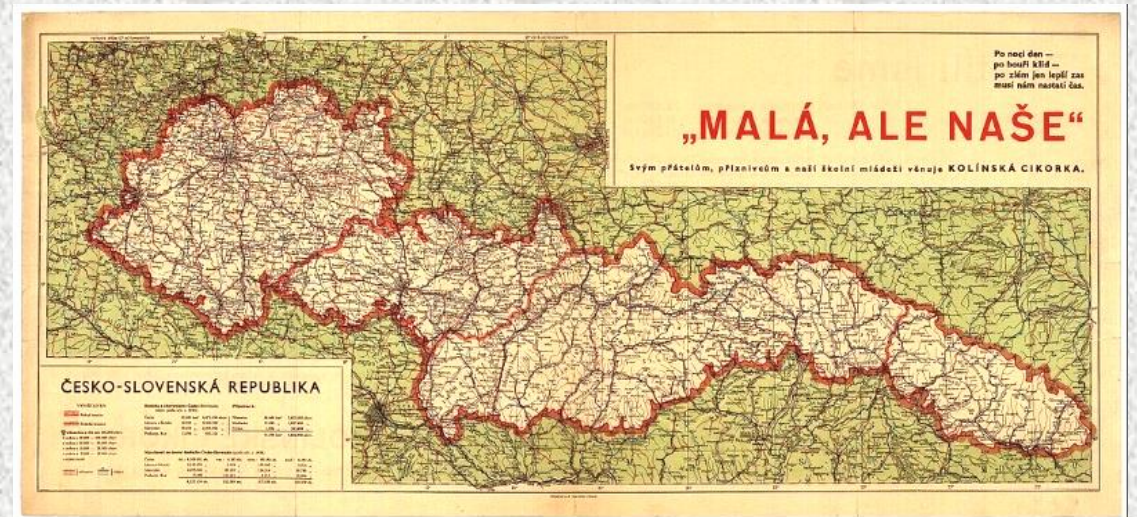
Udalosti pred 2. svetovou vojnou

Následky Mníchovskej dohody

Už **29. septembra 1938** Poľsko ultimatívne žiada od ČSR "vrátenie" Tešínska, časti Spiša a Oravy a železničnej trate Čadca – Zwardoň: **2. októbra 1938** začala poľská armáda obsadzovať územie s rozlohou asi 900 km².

2. november 1938 –

Prvá Viedenská arbitráž - Nemecko a Taliansko donútilo Československo vzdať sa značnej časti južného Slovenska (cca ¼ územia) a JZ časti Podkarpatskej Rusi v prospech Maďarska.

Tzv. „2. Československá republika“
v období 2. 11. 1938 - 14. 3. 1939

Udalosti pred 2. svetovou vojnou

14. marec 1939 - v Bratislave bol vyhlásený samostatný **Slovenský štát** (Slovenská republika).

15. marec 1939 - Maďarsko so súhlasom Nemecka zaútočilo na Podkarpatskú Rus,
- Nemecko vojensky obsadzuje Čechy a Moravu

16. marec 1939 – výnos o zriadení Protektorátu Čechy a Morava, čím sú obe krajiny de facto včlenené do Nemeckej ríše (v podstate anexia).

23. marec – 4. apríl 1939 – Maďarsko-slovenská vojna, Maďarsko obsadilo časť východného Slovenska.

1. september 1939 – – začiatok 2. svetovej vojny

Nemecký Wehrmacht napadol Poľsko, aj z územia Slovenského štátu. Ten so súhlasom Nemecka obsadzuje vlastnou armádou najmä obce odňaté ČSR v roku 1920 (časť Oravy a Spiša). Nemecko „za odmenu“ ponúklo aj Zakopané aj s okolím, čo Slovensko odmietlo.

2. svetová vojna

Doposiaľ najkrvavejší vojnový konflikt v dejinách ľudstva, spôsobený v podstate nedostatočným vyriešením situácie po Veľkej vojne (1. sv. vojna). V nej porazené štáty boli neprimerane zaťažené vojnovými reparáciami a výrazne ukrátené na svojich územiach. Ekonomika v týchto krajinách kolabovala, hrozil hladomor. To viedlo k rozmachu nacizmu v Nemecku. V Taliansku, napriek víťaznej pozícii krajiny vo Veľkej vojne, sa k moci dostal fašistický režim. V zámorí eskaluje napätie vyvolané rozpínavým Japonskom ešte zo začiatku tridsiatych rokov. Postupne je do konfliktu zapojená takmer celá Európa, Sovietsky zväz, USA, Austrália, Čína... Vojny sa zúčastnilo 61 štátov (ich obyvateľstvo tvorilo 80 % svetovej populácie). Vojna zasiahla všetky kontinenty s výnimkou Antarktídy a Južnej Ameriky.

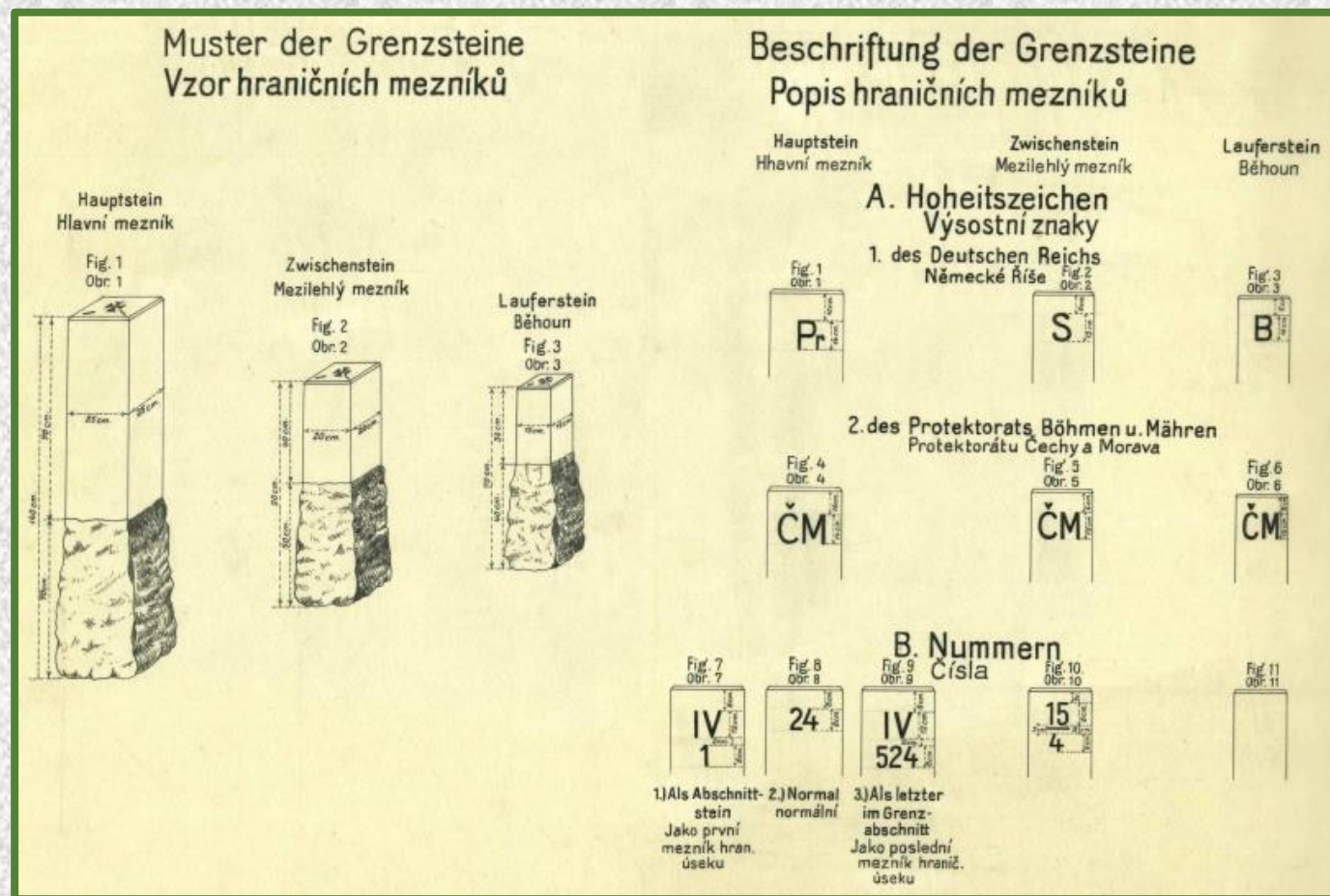
Obete:

50 – 62 mil. ľudí, z toho 37 mil. civilistov!

2. svetová vojna a hranice Slovenska

Hranica s Nemeckou ríšou bola rozdelená do štyroch úsekov A, B, C a D. Úsek A prebiehal od bodu styku hraníc s Maďarskom pri obci Osadné (okres Medzilaborce) po bývalej československo-poľskej hranici, zohľadňujúc inkorporované územia na Spiši, po Kasprov vrch vo Vysokých Tatrách. Tam začínal úsek B cez Západné Tatry na Oravu, zohľadňujúc ďalšie inkorporované územia na Orave, cez Kysuce až po Malý Polom (Klokočov). Odtiaľ viedla hranica úsekom C ako „protektorátna“ hrebeňom Javorníkov, cez Lopeník, Veľkú Javorinu po riekú Morava. Tu začínal úsek D s hraničnou čiarou v rieke Morava až po Devínsku Novú Ves kde bol zohľadnený nemecký strategický záujem o Devín a okolie vrátane Devínskej Kobyly. Bratislavské Predmostie pripadlo Nemeckej Ríši.

2. svetová vojna a hranice Slovenska

Hranica s Maďarskom viedla po 1. Viedenskej arbitráži líniou ponad mestá Senec – Galanta – Šaľa - Nové Zámky - Vráble – Levice – Lučenec – Rimavská Sobota – Jelšava – Rožňava – Košice – Michalany – Veľké Kapušany – Užhorod – Mukačevo až po hranice s Rumunskom. Po slovensko-maďarskej vojne (marec 1939) prišlo Slovensko o časť území na východe (obce Starina, Stakčín, Sobrance a všetky ďalšie na východ pripadli Maďarsku).

Povojnové zmeny hraníc na území Slovenska

Koniec 2. svetovej vojny v Európe (8. máj 1945) prináša obnovenie Československej republiky a **obnovenie štátnych hraníc tak, ako prebiehali k 1. januáru 1938** (predmníchovské hranice), s výnimkami:

- **Československo stráca Podkarpatskú Rus** Zmluvou medzi ČSR a ZSSR o Zakarpatskej Ukrajine z 29. júna 1945 (Moskva). Spolu s ňou ďalších 13 obcí na juhovýchode Slovenska;
- **Československo získava** (okrem Petržalky) **obce Jarovce, Rusovce a Čunovo od Maďarska** na základe Mierovej zmluvy medzi mocnosťami spojenými a Maďarskom z 10. februára 1947 (Paríž).

Povojnové zmeny hraníc na území Slovenska

Hranica československo-maďarská

V súvislosti s povojnovou obnovou československo-maďarskej hranice boli navrhnuté a Zmluvou medzi Československou republikou a Maďarskou ľudovou republikou o úprave režimu na štátnych hraniciach z 13. 10. 1956 potvrdené “drobnejšie poruchy československo-maďarských štátnych hraníc”. Išlo o zmeny hranice v niektorých regulovaných častiach rieky Ipeľ pri **Slovenských Ďarmotách**, vo viacerých menších lokalitách **Cerovej vrchoviny** (Filákov), **Bodvianskej pahorkatiny** (Tornaľa), v okolí **Slovenského Nového Mesta** a **Kráľovského Chlmca**. Tieto zmeny hranice boli územne navzájom vykompenzované (cca 24ha).

Hranica československo-poľská

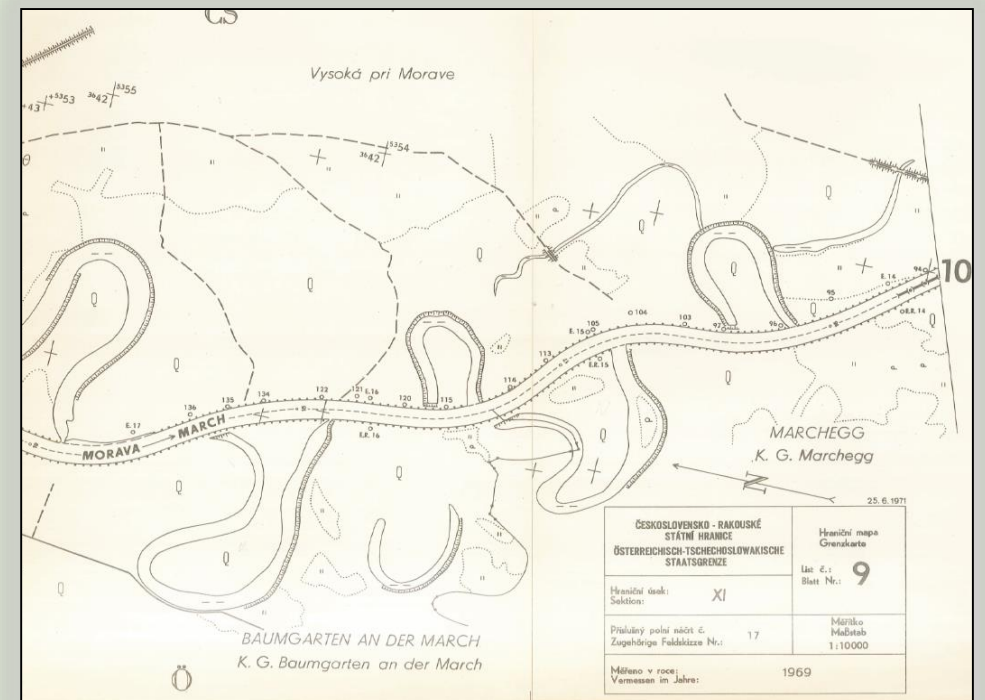
Vojnou poničené vyznačenie predmníchovskej hranice bolo potrebné obnoviť, pričom bolo navrhnutých celkovo 58 účelných menších zmien priebehu hraničnej čiary, z toho 8 na území Slovenska (Solinka, Dunajec.....) sumárne zahrnutých do **Zmluvy medzi Československou republikou a Poľskou ľudovou republikou o konečnom vytýčení štátnych hraníc, podpísanej 13. júna 1958 vo Varšave**. Jej prílohou bola súvisiaca dokumentácia zmien štátnych hraníc.

Mierové zmeny hraníc na území Slovenska

Hranica československo-rakúska

Už od tridsiatych rokov 20. storočia boli v slovensko-rakúskom pohraničí na rieke Morava realizované vodohospodárske úpravy rieky s cieľom najmä protipovodňovej ochrany, zlepšenia odtokových pomerov a prípravy toku na možnú budúcu plavbu. Z týchto dôvodov boli postupne až do roku 1969 budované tzv. priepichy, ktorými boli vybrané meandre toku napriamené. Tieto zmeny hranice právne riešila Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Rakúskou republikou o štátnych hraniciach podpísaná 21. 12. 1973 vo Viedni, ktorá riešila aj všeobecnú správu československo-rakúskej štátnej hranice. Od Československa bolo týmito zmenami odčlenených 164,80ha, od Rakúska 148,27ha. Rozdiel 16,53ha bol rakúskou stranou územne kompenzovaný na českom úseku spoločnej hranice.

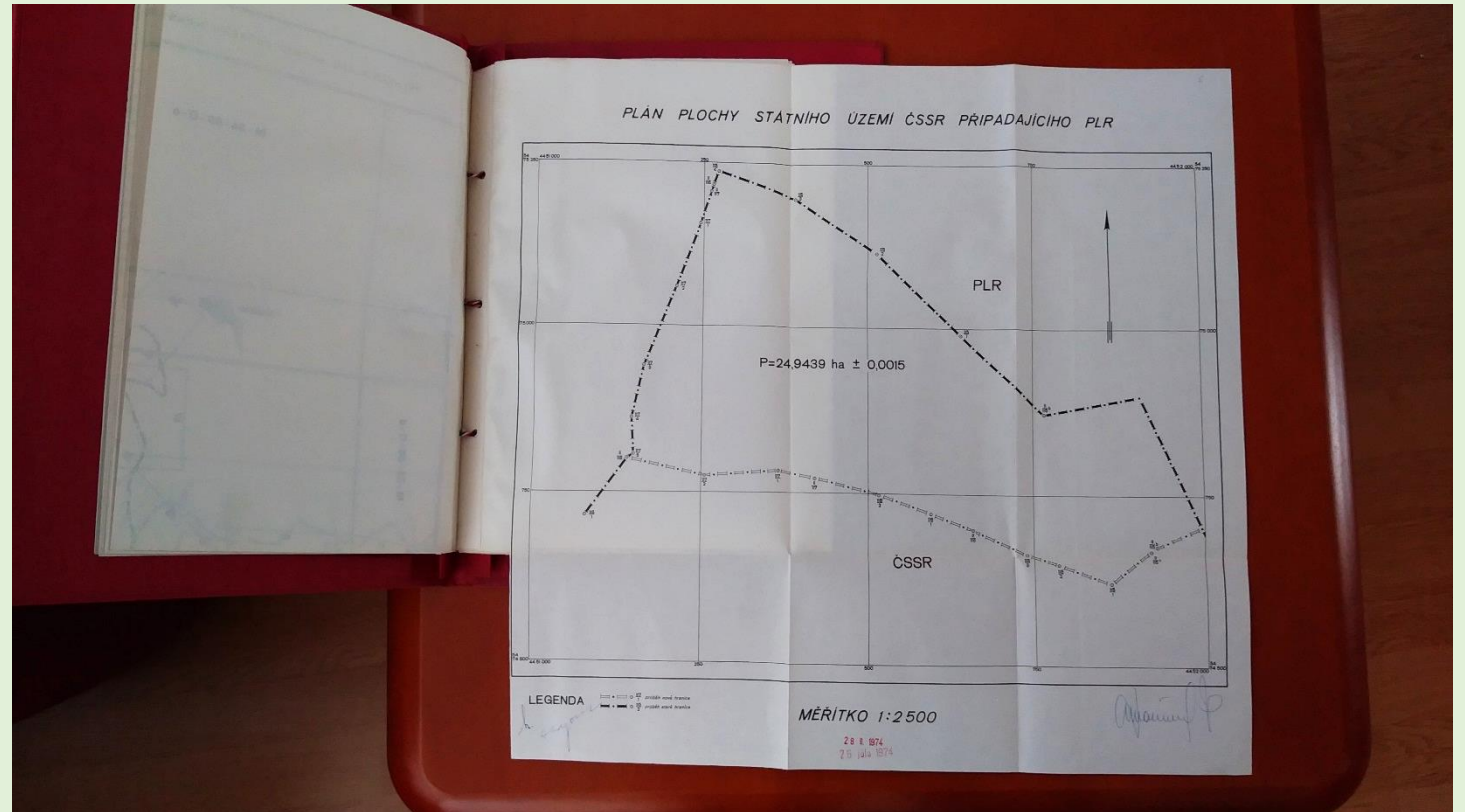
Ukážka (výrez) hraničnej mapy rieky Morava v mierke 1:10 000 - úsek s tzv. priepichmi meandra

Mierové zmeny hraníc na území Slovenska

Hranica československo-poľská

Poľská strana v sedemdesiatych rokoch iniciovala zmenu štátnej hranice z dôvodu zlepšenia vodohospodárskych pomerov na rieke Dunajec. Zmenu hranice ustanovila Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Poľskou ľudovou republikou o zmene priebehu štátnych hraníc a o niektorých ďalších otázkach súvisiacich s výstavbou a prevádzkou poľskej priehrady na Dunajci, podpísanej 21. marca 1975 vo Varšave. Od Československa bolo v katastri obce Lysá nad Dunajcom odčlenených 24,94ha, ktoré Poľsko územne kompenzovalo na slovenskom úseku hranice v katastri obce Lenártov (pri Bardejove) v rovnakej výmere.

Nerealizované zmeny hraníc na území Slovenska

V súvislosti s výstavbou Sústavy vodných diel Gabčíkovo – Nagymaros (SVDGN) sa predpokladalo zmeniť priebeh štátnej hranice v priestore vodnej zdrže nad haťou Dunakiliti. Územím, ktoré malo byť podľa pôvodného variantu výstavby zaplavené, prebiehala štátna hranica lomenou čiarou cez jednotlivé hraničné znaky. Po ukončení stavby hate Dunakiliti a zatopení územia nad ním malo dôjsť k osobitnej zmluve o zmene priebehu štátnej hranice, ktorá by sa v danom zaplavenom území napriamila bez nutnosti územných kompenzácií. Hraničné znaky boli z dôvodu výstavby dočasne vybraté.

Keďže ku konečnej realizácii hate Dunakiliti a zaplaveniu územia nedošlo, hranica prebieha naďalej ako pred výstavbou SVDGN a dnes je vyznačenie hraničnej čiary v danom priestore obnovené podľa pôvodného stavu.

ĎAKUJEM ZA POZORNOSŤ!

Ing. Peter Šlahor, peter.slahor2@minv.sk
Odbor správy štátnych hraníc MV SR

